

## El simbolisme. Exercici 2.

Un relat de: [Taller de narrativa](#)

Aquest és un fragment de la novel·la “Women in Love” de 1921 de D.D.Lawrence.

L'he tret del capítol sobre simbolisme del llibre “L'art de la ficció” de David Lodge.

Explico el context del fragment. El personatge masculí és Gerald Critch, el fill del propietari de la mina local de carbó. El Gerald no sols la dirigeix sinó que també l'heretarà. Les dones, Ursula i Gudrun, són dues germanes, joves. La primera mestra, la segona artista.

Gerald ha sortit a passejar a cavall (la contrada és plena de prats i de natura) quan s'ha trobat el pas de nivell tancat i s'ha hagut d'aturar a tocar de la via, llavors arriba el tren miner amb gran terrabastall de frens i topalls. El cavall s'espanta i el genet l'ha de dominar. Les dones s'ho miren amb consideració diversa.

Lodge explica diversos simbolismes que us convido a trobar i a comentar. Jo no podré fer l'exercici en aquests termes perquè ja he llegit l'opinió de Lodge, però alguna cosa faré.

—Estúpid!—va cridar Ursula— ¿Per què no s'allunya fins que hagi passat?

Gudrun el mirava amb els ulls negres i dilatats, embadalida. Però ell seia, lluent i obstinat, forçant l'euga que girava i es revinclava com un vent, i que tanmateix no va poder vèncer la seva voluntat, ni escapar-se del foll clamor de l'espant que retrunyia per tota ella, mentre els vagons passaven a poc a poc, feixugament, esborronadors, un després de l'altre, un que perseguia l'altre, sobre la via del pas a nivell.

La màquina, com si volgués veure el que es podia fer, va frenar, i els vagons van recular rebotant sobre els topalls de ferro, percutint com uns platets horribles, xocant més a prop i més a prop, amb unes sacsejades estridents i espantoses. L'euga va obrir la boca i es va alçar lentament, com empesa per un vent de terror.

Llavors, de sobte va envestir amb les potes anteriors, i amb una convulsió es va allunyar totalment de l'horror. Es va fer enrere, i les dues noies es van aferrar mútuament, pensant que cauria d'esquena, damunt d'ell. Però ell es va inclinar endavant, i la cara li lluïa amb una diversió petrificada, i al final, la va fer baixar, la va enfonsar i la tornava a portar a la marca. Però la repulsió del terror absolut de l'euga era tan forta com la seva coacció, i la feia apartar de la via, de manera que va girar i girar amb dues potes, com si fos al centre d'algun remolí. Això va fer que Gudrun es maregés amb un vertigen punyent, que semblava penetrar-li el cor.

Endavant, doncs, amb els símbols!